

Forasters

Es parla d'un concepte que fa més de quaranta anys s'utilitzava a la Costa Brava: turisme de qualitat. Es feia el congrés itinerant anomenat Debat Costa Brava amb la intenció de regular confusió, desordre i improvisació. S'intentava raonar sobre el que comportava pel litoral l'indeturable canvi entre els estiuejants i el turisme de masses. No va reeixir. Utopia perduda entre ciment, ports esportius i paisatges remorts. Cada població va seguir un destí diferent i en moltes, l'explotació immobiliària va ser tan ràpida i depredadora que el paisatge urbà i el natural van esdevenir espais completament diferents del que havien estat. En l'actualitat i, sobretot a Barcelona, es revifa una polèmica que ve de lluny: el problema que comporta per als veïns la invasió de forasters. Atiada per pintades i rebentades de rodes de bicicletes pel grup Arran. Enllà d'això, Barcelona ha esdevingut una ciutat de turisme perenne; no hi compta només la temporada alta com en altres llocs de la costa. Tot just entrem de ple en el comerç on-line; el funcionament d'aplicacions i la pirateria digital –esperem, atents, l'arribada dels drons. Tot està en un núvol i, des d'aquest núvol, els costums canvien. Tot és més ràpid i de complicada perimetració. Amb un clic pots llogar una habitació o un pis, trobes cotxe per anar a Tamariu o que et portin qualsevol cosa a casa. La pantalla socialitza el nou i també destrueix el vell. La vida tradicional, en alguns barris barcelonins, esdevé mínima. Antropològica visió que remet a aborígens apartats pel poder tecnològic. Quan Barcelona cruix, es contempla la possibilitat d'anar rere la idea del turisme de qualitat. És massa tard.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/08/13/forasters/861770.html?utm_source=rss